

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713202611
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713202611.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu S. K., R.. XX. XX. XXXX, D. D. XXX, XXX XX H. V. XXX proti žalovanému v rade 1/ K. J., R.. XX. XX. XXXX, D. K.. S. K. XXXX/X a žalovanej v rade 2/ K. J., W.. J., R.. XX. XX. XXXX, D. K., S.. K. XXXX/X právne zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom so sídlom Martin, ul. Holubyho č. 51 v konaní o zaplatenie sumy 27 960,00 € s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Konanie nároku žalobcu na zaplatenie sumy 17.960,- Eur sa zastavuje.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieťa.

Žalobca je žalovanému v rade 1/ povinný nahradiť trovy konania v sume 815,14€ a žalovanej v rade 2/ je povinný nahradiť trovy konania v sume 815,14€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalovaných v rade 1/ a 2/ JUDr. Milana Štúrika č. I. XX XXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/SUBASKBX.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19. 02. 2013 a spresnenou podaním žalobcu zo dňa 12. 03. 2013, na súd došlým 13. 03. 2013 sa žalobca proti žalovaným v rade 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 27 960 €.

Vo svojej žalobe žalobca uviedol, že dňom 01. 01. 1989 dohodou matka žalovaného v rade 1/ ústne, bez písomného dokladu uzavrela dohodu, že garsónku v R. časť P. jej pán S. N. sprostredkuje k užívaniu. Dňa 04. 12. 1989 žalovaná v rade 2/ počala žalovaného v rade 1/ a vo veci nájmu za garsónku sa dohodla s S. N. ako sprostredkovateľom, zároveň spolupracovníkom. Žalovaný v rade 1/ do 31. 12. 1999 získal 27 960 € podľa súčasného poplatku v meste R. za dobu asi 10 rokov, pričom poukázal na ust. § 456 Obč. zák. a dlh žalovaného v rade 1/ je od 01. 01. 1989 do 31. 12. 1999 27 960 €.

Žalobca pri tom poukázal na rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8C/76/1992 zo dňa 28. 01. 1992 a na konanie sp. zn. 9C/310/2012 na Okresnom súde Topoľčany o zapretie otcovstva. Uviedol tiež, že žalovaný v rade 1/ nereaguje na jeho výzvu a na možnosť vyplývajúci zo zákona o rodine zaprieť otcovstvo žalobcu k žalovanému v rade 1/.

Na výzvu súdu podaním zo dňa 12. 03. 2013 upravil žalobca návrh tak, že žaloval aj žalovanú v rade 2/ a žiadal, aby obaja žalovaní bola spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť mu sumu 27 960 €.

V tomto podaní žalobca uviedol, že dňa 23. 09. 1991 žalovaná v rade 2/ podala žalobu, ktorú prijal Okresný súd Topoľčany dňa 03. 10. 1991 a dňa 28. 01. vydal rozsudok, ktorý podľa neho vykazuje

chybu v uvedení adresy prechodného bydliska a 08. 12. 1992 tento rozsudok Okresného súdu Topolčany sp. zn. 8C/76/1991 nadobudol právoplatnosť. V ďalšej časti tohto podania žalobca namietal, že nebol zohľadnená jeho námietka, že otcom žalovaného v rade 1/ narodeného z matky, žalovanej v rade 2/, je niekto iný než žalobca. Predmetnú sumu žiada podľa právneho titulu § 456 Obč. zák. od žalovaných v rade 1/ a 2/, pričom vychádza z informácií denníka SME zo dňa 26. 09. 2012, že v meste Nitra stojí garsónka 233 € mesačne. Žiadal, aby si súd zadovážil zmluvu o nájme, ktorú uzavrela žalovaná v rade 2/ na užívanie predmetného bytu v uvedenom časovom rozpätí do 31. 12. 1999 a naznačil, že z predmetného nájmu, ktorý platila žalovaná v rade 2/ neboli odvodené dane. Žalovaný v rade 1/ nevyužil možnosť zaprieť otcovstvo žalobcu napriek tomu, že ho žalobca k tomuto podnetoval a nakoniec žiadal vo veci vyplatiť čiastku za nájomné, ktoré nezákonným spôsobom žalovaná v rade 2/ platila majiteľovi uvedeného bytu na Tribečskej ulici v Nitre.

Poukazoval na skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu Topolčany sp. zn. 8C/76/1991 je ničotný a jeho opravného prostriedky proti tomuto rozsudku neboli kladne vybavené.

Svoje nie celkom zrozumiteľné podania žalobca spresnil svojim prednesom na pojednávaní dňa 20. 03. 2014, kde žiadal, aby žalovaní v rade 1/ a 2/ boli zaviazaní k zaplateniu sumy 27 960 €, čo je suma, na ktorú jemu podľa jeho názoru vznikol nárok v dôsledku tej skutočnosti, že rozsudkom Okresného súdu Topolčany sp. zn. 8C/76/1991 bol určený za otca žalovaného v rade 1/, ktorý sa narodil matke, žalovanej v rade 2/ a bola mu tam určená vyživovacia povinnosť. On tento rozsudok považuje za ničotný a v súvislosti s týmto rozsudkom podal niekoľko trestných oznámení a podnetov aj na Generálnu prokuratúru. Momentálne vedie na Okresnom súde Topolčany konanie pod sp. zn. 9P/310/2012 o zapretie otcovstva k žalovanému v rade 1/. Sumu 27 960 € požaduje titulom nároku, ktorý mu mal vzniknúť v období od 01. 01. 1989 do 31. 12. 1999 v dôsledku tej skutočnosti, že v tomto období obaja žalovaní bývali v byte v R., kde nájomne platili z výživného, ktoré žalobca musel platiť na základe vyššie uvedeného "ničotného" rozsudku. Žalobca tvrdil, že obidvom žalovaním bolo umožnené v byte bývať bezplatne z toho dôvodu, že majiteľ bytu bol príbuzný muža, ktorého on považuje za skutočného biologického otca žalovaného v rade 1/ a, keďže je presvedčený, že sa tak stalo, má právo na plnenie, ktoré vyčíslil vo výške 27 960 €, čo je nájomné by inak žalovaná v danom období platila do konca roku 1999, vyjadrené v dnešných cenách za obdobné byty.

Podaním nazvaným "Návrh na opravu rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/26/2013" (čl. 83) zo dňa 14. 04. 2014, ktoré na súd došlo 22. 04. 2014, žalobca uviedol, že miesto sumy 27 960 € žiada žalovaných v rade 1/ a 2/ zaviazat' mu sumu 10 000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 01. 01. 1990 do zaplatenia a priznať mu náhradu trov konania.

Toto podanie súd vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby pokiaľ šlo o sumu 17 960 €, keďže žalobca požadoval priznať len sumu 10 000 € ale súčasne aj zmenu pôvodne podanej žaloby, keďže žalobca žiadal viac a, totiž žiadal priznať úrok z omeškania zo sumy 10 000 € vyššie uvedený.

Ďalším podaním zo dňa 29. 05. 2014, ktoré na súd došlo 02. 06. 2014 žalobca žiadal proti žalovaním v rade 1/ a 2/ zaplatiť sumu 13 890 € spolu s úrokom z omeškania zo sumy 10 890 € podľa nezákonného exekučného nariadenia, ktoré je dňa 26. 09. 2006 Okresný súd Martin zastavil uznesením 1E/1239/2000. Súčasne požadoval priznať náhradu trov konania.

Na poslednom pojednávaní vo veci samej 18. 03. 2015, ktoré súd vykonával po tom, čo na pojednávaní dňa 20. 03. 2014 vykonal celé dokazovanie, vrátane výsluchu všetkých účastníkov a čítania obsahu súdneho spisu, žalobca predložil ďalšie podanie zo dňa 18. 03. 2015, ktorým žiadal priznať bližšie nešpecifikovanú sumu z nešpecifikovaným úrokom z omeškania titulom náhrady škody, ktorý mu mala vzniknúť, v tomto podaní zaplatenými faktúrami a plneniami na základe tam uvedených rozsudkov.

Na tomto poslednom pojednávaní uviedol, že zatiaľ nebol zrušený rozsudok Okresného súdu Topolčany sp. zn. 8C/76/1991, ktorým bolo určené jeho otcovstvo voči žalovanému v rade 1/.

Súd zmenu žaloby, ktorú žalobca urobil podaním došlým na súd 22. 04. 2014 v časti úroku z omeškania, ďalej podaním došlým na súd 02. 06. 2014 a, ktorú urobil podaním zo dňa 18. 03. 2015, ktoré doručil súdu na pojednávaní toho istého dňa v zmysle § 95 ods. 2 O. s. p. nepripustil a to vzhľadom na skutočnosť, že doposiaľ vykonané dokazovanie neposkytovalo podklad pre rozhodovanie o zmenených nárokoch

žalobcu ale aj vzhľadom na skutočnosť, že voči uplatneným nárokom žalobcu sa zásadným spôsobom vyjadrila žalovaná strana.

Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa prvýkrát k žalobe vyjadrili podaním zo dňa 29. 01. 2014 spísaným ich právnym zástupcom, z ktorého vyplynulo, že žalobu žiadajú ako nedôvodnú zamietnuť. K žalobe žalovaní uviedli, že z pomerne zle čitateľnej žaloby žalobcu a jej doplnenia jednoznačne nevyplýva čoho sa žalobca domáha a jeho nároky sú chaotické. Žalobca opisuje veci týkajúce sa údajného užívania bytu žalovanou v rade 2/, konštatuje konania, ktorým bolo určené otcovstvo k žalovanému v rade 1/, zapretie otcovstva a podobne.

Žalovaná v rade 2/ uvádza, že od 01. 08. 1989 do 01. 08. 1999 bývala na ul. T. XX v R.. Šlo o družstevný byt, ktorý bol v tom čase daný do užívania p. T. D. a za užívanie bytu vykonávala úhrady V. R.. Predmetný byt nikdy nebol vo vlastníctve žalobcu a teda žalobca nie je oprávnený požadovať od žalovaných v rade 1/ a 2/ za užívanie bytu nájomné, resp. akúkoľvek inú finančnú náhradu. Súčasne obaja žalovaní proti nároku žalobcu na zaplatenie sumy 27 960 € vznášajú námietku premlčania.

Žalovaná v rade 2/ potom vo svojej výpovedi potvrdila, že v konaní o zapretie otcovstva žalobcu k jej synovi K. J. sa vedie na Okresnom súde Topoľčany, čo ale nič nemení na skutočnosti, že otcovstvo žalobcu k K. J. bolo právoplatne určené a pokiaľ šlo o tvrdenia žalobcu, poukázala na svoje písomné vyjadrenie k žalobe. Potvrdila, že za byt platila šekmi nájomné jeho majiteľovi a nebolo jej zrejme prečo žalobca uplatňuje predmetný nárok.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca svoj nárok pôvodne vyčíslený na sumu 27 960 € obmedzil, súd konanie o nároku na zaplatenie sumy 17 960 € zastavil podľa § 96 ods. 1 tretia veta O. s. p..

O nárokoch žalobcu na zaplatenie sumy 10 000 € z dôvodov žalobcom uvedených v pôvodnej žalobe potom súd rozhodoval rozsudkom.

Pri rozhodovaní o nároku žalobcu súd vychádzal z pôvodných tvrdení žalobcu a z ust. § 100 a nasl. Obč. zák. (zák. č. 40/1964 Zb.), ktoré upravujú premlčanie občiansko-právnych nárokov.

Žalobca vo svojej pôvodne podanej žalobe pri zdôvodňovaní svojich nárokov poukázal na ust. § 456 Obč. zák. a poukázal na skutočnosť, že pôvodne zaplatenia sumy 27 960 €, naposledy potom len sumy 10 000 € sa domáha v dôsledku tej skutočnosti, že na žalovaného v rade 1/, ktorý sa narodil žalovanej v rade 2/ poukazoval výživné, keďže jeho otcovstvo žalovaného v rade 1/ bolo určené, podľa predstáv žalobcu, ničotným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8C/76/1991, ktorý súdu aj predložil. Obaja žalovaní mali potom až do roku 1999 užívať byt v Nitre a, (ako sa vyjadril žalobca na pojednávaní dňa 20. 3. 2014) z výživného, ktoré žalobca na žalovaného v rade 1/ platil, mali takéto nájomné platiť.

Žalobca teda poukazoval na ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré čiastočne upravujú bezdôvodné obohatenie, pretože podľa § 456 Obč. zák., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd musel konštatovať po prečítaní všetkých listín, ktoré žalobca do spisu pripojil, že žalobca nedokázal riadne zadefinovať svoj nárok, časovo ho ale vymedzoval ako nárok, ktorý mal vzniknúť do konca roku 1999.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Obč. zák., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 Obč. zák., ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

V tomto prípade obaja žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu už v písomnom vyjadrení k žalobe vzniesli námietku premlčania. Žalobca totiž v pôvodnej žalobe vymedzil, že jeho nárok mal vzniknúť plnením, ktorého sa dostalo žalovaným užívaním bytu v R., v období od 01. 01. 1989 do 31. 12. 1999. Žalobu však podal na súd 19. 02. 2013. Aj keď žalobca nedokázal presne pre súd a pre žalovanú stranu zrozumiteľne popísať, v dôsledku akého konania žalovaných a na základe akého zákonného ustanovenia mal žalobcovi vzniknúť proti žalovaním nárok, vzhľadom na skutočnosť, že časovo vymedzil kedy tento nárok mal vzniknúť bolo zrejmé, že vzhľadom na čas podania žaloby aj pre prípad, že by nárok žalobcu proti žalovaním v rade 1/ a 2/ nachádzal právnu oporu v zákone, bol tento nárok premlčaný. Totiž, ak žalovaní prijímali nejaké plnenia na úkor žalobcu, najneskôr k 31. 12. 1999, tak v prípade či už všeobecnej trojročnej premlčacej doby alebo v prípade trojročnej objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Obč. zák. by sa právo žalobcu na uplatnenie takéhoto nároku proti žalovaním v rade 1/ a 2/ premlčalo najneskôr uplynutím troch rokov od 01. 01. 2000, pretože to bol deň kedy žalobca mohol proti žalovaním uplatniť právo na plnenie, na ktoré mu napríklad vznikol nárok v posledný deň v žalobe uvedeného obdobia, teda 31. 12. 1999. Teda žalobcov nárok sa premlčal najneskôr 01. 01. 2003.

Keďže žalovaní v rade 1/ a 2/ vzniesli námietku premlčania súd s prihliadnutím na dátum kedy žaloba bola podaná, sa preto bližšie preukazovaním nárokov nezaoberal, nakoľko žalobca žalobu podal, vzhľadom na časové vymedzenie vzniku nároku, dávno po uplynutí, dokonca najdlhšej premlčacej doby, ktorú Občiansky zákonník pozná, a to desať ročnej premlčacej doby, ktorú pozná, napr. v ust. § 106 ods. 2, prípadne § 107 ods. 2 Obč. zák..

Súd preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca totiž skutkovo svoj nárok nevymedzil tak, aby pre súd nespochybniteľným spôsobom bolo zrejmé, čoho sa vlastne proti žalovaným domáha, naviac nároky žalobcu, tak, ako ich formuloval v pôvodne podanej žalobe, nenachádzali ani len vzdialene oporu v zákone, a naviac voči nárokom žalobcu bola vznesená zo strany žalovaných námietka premlčania.

Keďže žalovaní v rade 1/ a 2/ boli v konaní proti žalobcovi plne úspešní majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Trovy žalovaných sú tvorené trovami právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené a priznané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právnemu zástupcovi žalovaných za zastupovanie každého zo žalovaných patrí v zmysle § 9 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/ odmena za tri úkony právnych služieb po 218,27 €. K týmto úkonom právnych služieb patrí prevzatie a príprava zastúpenia, vrátanie spísania vyjadrenia k žalobe, ktoré bolo účtované ako jeden úkon a potom účasť na pojednávaní Okresného súdu Martin dňa 20. 03. 2014 a 18. 03. 2015. Za úkony právnej služby uskutočnenej v roku 2014 patrí právnemu zástupcovi žalovaných režijný paušál vo výške 8,04 € za každý úrok a za úkon uskutočnený v roku 2015 patrí režijný paušál vo výške 8,39 €. Spolu s 20 % DPH potom trovy, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním žalovaného v rade 1/ predstavujú sumu 815,14 € a trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli v súvislosti so zastúpením žalovanej v rade 2/ predstavujú sumu 815,14 €. Žalobca je povinný žalovaním v rade 1/ a 2/ im nahradiť na účet ich spoločného právneho zástupcu č. I. XX XXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/SUBASKBX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.